

בית משפט השלום בנצרת

20 ינואר 2010

ת"פ 6512-12-08 מדינת ישראל נ'

אוחנה

1

לפני כבוד השופט ג'ורג' אזולאי – נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גפן אוחנה

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד סופי גרניט

הנאשם: הופיע

מטעם הנאשם: עו"ד פאהום

פרוטוקול

הכרעת דין וגזר דין

13

14

15

16

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של **חדירה לחומר מחשב כדי לעבור**

עבירה אחרת, לפי סעיף 4 ו-5 לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995 (להלן: "חוק המחשבים") וכן עבירה

של **נגיף מחשב** לפי סעיף 6 לחוק המחשבים.

17

18

19

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה עידו ניגר (להלן: "המתלונן"), בעליה של חברת ויסט

העוסקת בפתרונות אחסון לשרתי מחשב (להלן: "החברה"), אשר בשרתיה אחסנה החברה קהילה

וירטואלית של משחק מחשב בשם COUNTERSTRIKE (להלן: "המשחק").

20

21

22

הנאשם נהג להשתתף במשחק, כחבר בקהילה, כאשר במהלך חודש מרץ 2008, לאחר שעבר על חוקי

המשחק, הושעה מהשתתפות במשחק, זאת במסגרת חוקי הקהילה, לפיהם ניתן להרחיק שחקן

שאינו מציית לכללי המשחק ולמנוע השתתפות בו.

23

24

25

26

27

בתגובה להשעייתו מהמשחק, תקף הנאשם את שרתי החברה, בכעשר הזדמנויות שונות, כך שהציף

אותם בחבילות מידע אלקטרוני, אשר ניצלו את רוחב הפס המקסימאלי של השרתים. על מנת לבצע

את התקיפה, הוריד הנאשם מהאינטרנט קובץ המכיל נגיף מחשב, אותו ערך על מנת שיבצע את

תקיפת שרתי החברה. לאחר מכן שתל את הנגיף במחשבים שונים, אליהם חדר שלא כדין ודרכם

תקף את שרתי החברה.

בית משפט השלום בנצרת

20 ינואר 2010

ת"פ 6512-12-08 מדינת ישראל נ'
אוחנה

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נפגעו פרויקטים עסקיים משמעותיים של החברה וזאת עקב האטת והשבתת פעילות השרתים. הנאשם חזר ופגע בשרתי החברה, על אף התרעה טלפונית שקיבל מהמתלונן, אשר הפציר בו לחדול מפעילותו הפוגענית.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו רווק בן 20, משרת בשירות סדיר בצה"ל, כנהג משאית בחיל התותחנים. לדבריו, עזב את ספסל הלימודים לאחר 10 שנות לימוד, בשל התמכרות למשחקי מחשב, כאשר עד גיוסו לצבא הקדיש את רוב זמנו למשחקי מחשב.

הנאשם נדון פעמיים למאסר בכלא צבאי. מדובר לדברי הנאשם בבעיות התנהגות שהיו בתחילת שירותו, בשל קשיי הסתגלות, אולם מזה תקופה ארוכה, הוא משרת ללא בעיות מיוחדות.

הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה, אשר בוצעה כשהיה מכור למשחק מחשב, ולאחר שקיבל הודעת השעיה ממנהל האתר בו התנהל המשחק. לטענתו, המניע להתנהגותו האימפולסיבית, נבע בעיקר מיצר הנקם והתחרותיות שהנחה אותו להוכיח מסוגלותו. הנאשם לא הביע אמפתיה כלפי המתלונן, אולם הביע צער וחרטה על ביצוע העבירה, משום המחיר האישי אותו הוא משלם בגין מעורבותו עם החוק.

קצינת המבחן העריכה כי הנאשם אינו בעל מאפייני עבריינות וכי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינו נמוך. לאור האמור לעיל ומאחר ומדובר בבחור צעיר, חייל, בראשית דרכו, המליץ שירות המבחן על ענישה הרתעתית וחינוכית של צו של"צ בהיקף של 150 שעות, מבלי להרשיעו בדין, על מנת שלא לחסום בפניו אופציות תעסוקתיות בעתיד.

טעונים לעונש:

ב"כ התביעה בקשה לדחות המלצותיו של שירות המבחן ולהרשיע את הנאשם בדין. לדבריה, העבירות אותן ביצע הנאשם אינן מצדיקות סטייה מכלל ההרשעה, מדובר בעבירות חמורות ואין כל ראייה לפגיעה ייחודית או יוצאת דופן בעתידו של הנאשם באם יורשע. הנאשם נקט בוונדליזם ממוחשב, כאשר על אף התרעה טלפונית שקיבל מהמתלונן, אשר הפציר בו לחדול ממעשיו, חזר ופגע בשרתי החברה בעשר הזדמנויות שונות, ולא ניתן לראות במעשיו מעידה חד פעמית. על אף האמור לעיל ונוכח העדר עבר פלילי, סבורה התביעה כי ניתן להסתפק בענישה הכוללת מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי משמעותי למתלונן.

בית משפט השלום בנצרת

20 ינואר 2010

ת"פ 6512-12-08 מדינת ישראל נ'
אוחנה

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ המלצותיו של שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם בדין ולהטיל עליו
צו של"צ. הנאשם הודה והתנצל כבר בחקירתו במשטרה, טען כי מדובר במעשה שטותי, אותו ביצע
לאחר ששיגרת חייו השתנתה, עקב חסימת גישתו לאתר. הנאשם הינו חייל, ללא עבר פלילי כלל,
מאז ביצוע העבירה בחודש מרץ 2008, לא הסתבך בעבירה נוספת והרשעתו עלולה לפגוע בשיקומו
העתידי ובשירותו הצבאי. כמו כן הסגור ביקש להטיל על הנאשם התחייבות במקום קנס, שכן
מדובר בחייל, ואף לבני משפחתו אין מקור מימון לשלם את הקנס במקומו.

הרשעה או אי הרשעה:

בסיום ההליך הפלילי ולאחר שהוכחה אשמתו, הכלל הוא הרשעת הנאשם. רק נסיבות חריגות
ויוצאות דופן מצדיקות במקרים מיוחדים הימנעות ממנה, המבחנים להימנעות מהרשעה נקבעו
למעשה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3), 337:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטרף שני גורמים: ראשית, על ההרשעה
לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר
בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי
הענישה האחרים המפורטים לעיל".

המסגרת הדיונית המאפשרת סיום הליכים ללא הרשעה נקבעה בסעיף 1 לפקודת המבחן [נוסח
חדש], תשכ"ט-1969 שזו לשונו:

"הואשם אדם בעבירה וראה בית המשפט שהאישום הוכח, אלא שבהתחשב
בנסיבות הענין, ובכללן אופיו של האדם, עברו, גילו, תנאי ביתו, בריאותו הגופנית
ומצבו השכלי, טיב העבירה שעבר וכל נסיבה מקילה שבה נעברה העבירה, ראוי,
לפי דעתו, לשחרר את העבריין על מנת להעמידו במבחן, רשאי בית המשפט
לעשות אחת מאלה:

...

(2) ליתן צו מבחן בלי להרשיעו אם אין על הנאשם עונש מאסר על תנאי שבית

המשפט רשאי לצוות על בצועו עקב הרשעתו בעבירה שהואשם עליה".

סעיף 71א'(ב) לחוק העונשין, אף הוא מסמך את בית המשפט ליתן צו של"צ ללא הרשעה.

בית משפט השלום בנצרת

20 ינואר 2010

ת"פ 6512-12-08 מדינת ישראל נ'

אוחנה

בבר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל נאמר מפי כב' הנשיא שמגר (כתארו אז) כי:

"לא ניתן לקבוע דפוסים נוקשים ומוגדרים מראש אימתי ישתמש בית המשפט בסמכותו להטיל מבחן ללא הרשעה. כל שהמחוקק יכול היה לקבוע לענין זה הוא מניינם של הנתונים העיקריים אשר אותם רשאי בית המשפט להביא בחשבון והם נסיבות הענין, ובכללם אופיו של הנאשם, עברו, גילו, תנאיו בביתו, בריאותו הגופנית ומצבו השכלי, טיב העבירה שעבר וכל נסיבה מקילה אחרת".

בע"פ 2513/96, 3467 מדינת ישראל נ' שמש ואח', פ"ד נ (3) 682, קבע בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם יורשע בעבירות שיוחסו לו, זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בהעמדת הנאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן".

מן הכלל אל הפרט:

אפתח ואומר כבר כעת, לאור חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, כי האינטרס הציבורי והצורך בהרתעת רבים, גובר על האינטרס השיקומי אשר לא הוכח ועל כן יש מקום להרשיע את הנאשם.

נפוצותן של עבירות המחשב והקלות היחסית שבה מתבצעות העבירות, מחייבות הרשעתם של נאשמים והטלת עונשים כבדים, על מנת להעביר מסר מרתיע ולעצור את אותה עבריינות אלקטרונית, בתקופה ממוחשבת זו בה אנו חיים.

ראה לעניין זה ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר, שם נדחתה בקשה לאי הרשעה ונקבע כי:

"הצורך בהגנה על הפרטיות ועל עולמו האינטימי של האדם בעולם המודרני, בצד הקלות הבלתי נסבלת הכרוכה בחדירה לעולמו הפרטי באמצעים טכנולוגיים כאלה ואחרים, מחייבים גישה שיפוטית מחמירה, אשר תיישם אמצעי אכיפה נאותים לצורך הדברת תופעה עבריינית, המהווה סימן היכר ליכולות ההרסניות הטמונות בשימוש לרעה בטכנולוגיה המודרנית. החדירה למידע במחשב שוב איננה מצטמצמת

בית משפט השלום בנצרת

20 ינואר 2010

ת"פ 6512-12-08 מדינת ישראל נ'

אוחנה

לענייניו של פרט שפרטיות חייו הופרה; עניינה בתופעה כללית ורחבה, העלולה לפגוע
בפרטיות חייהם של בני ציבור רחב. קיים, אפוא, אינטרס ציבורי חשוב ומיוחד
בהחדרת מסר ברור של אכיפה בסוג עבירות זה, להדברת תופעה הולכת ומתגברת של
עבריינות מחשב, המאפיינת את העולם הטכנולוגי המתפתח".

המלצתו של שירות המבחן הינה לעולם בגדר המלצה, כאשר שירות המבחן רואה לנגד עיניו את
האינטרס הטמון בשיקומו של הנאשם, ובית המשפט לבדו הוא האמון על האיזון הנכון, בין הפן
ההרתעתי והאינטרס הציבורי, ונסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות הפן השיקומי.

כפי שקבע כב' השופט שמגר (כתוארו דאז) בע"פ 344/81 מ"י נ' סגל, פ"ד ל"ה (4) 313 :

"שיקוליו של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית
המשפט, וזאת, אין היתר, מאחר שהוא אינו מופקד על הראייה הכוללת, הבוחנת גם
את אלמנט ההרתעה הכללי ונתונים כיוצא באלה. לכן, אין לבוא בטרוניה אל שירות
המבחן, אם הוא נותן דעתו בעיקר לאינטרס האישי של הנאשם, ואף מוכן להציע
הצעות לשיקום, המעוגנות, לעתים, בהערכה ובהתרשמות ותו לא. השירות רואה את
עיקר מעייניו במיצוי של היבט מוגדר של הנתונים, הנאספים לקראת ההכרעה
השיפוטית, ובית המשפט הוא שיוצר את האיזון הנאות בין הנתונים השונים ומופקד
על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטע או המקוטע".

זהו המקום לצטט דבריה של כב' השופטת חיות ברע"פ 5176/03 בן ציון סוריאנו נ' מדינת ישראל :

"עמדת שירות המבחן אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית המשפט בגזרו
את הדין, ועליו מוטלת החובה לערוך את האיזונים הנדרשים: לעיתים יקבל את
עמדת שירות המבחן ולעיתים ידחה אותה".

המעשים בהם הודה הנאשם הינם חמורים. מדובר בעבירות אותן ביצע מתוך רגש של נקמה אשר
תקף אותו לאחר שהושעה מהשתתפות במשחק מחשב. הנאשם חזר ופגע בשרתי החברה, בכ-10
הזדמנויות שונות, גם לאחר שהמתלונן הפציר בו לחדול מפעילותו הפוגעת. הנאשם שתל נגיף מחשב
במחשבים שונים, אליהם חדר שלא כדין ודרכם תקף את שרתי החברה.

בית משפט השלום בנצרת

20 ינואר 2010

ת"פ 6512-12-08 מדינת ישראל נ'
אוחנה

1 ברע"פ 10708/03 עדי קומרוב נ' מדינת ישראל, הורשעה המבקשת בעבירות של העלבת עובד ציבור
2 ואיומים שבוצעו כלפי שוטרים. על אף שדובר בצעירה כבת 23, ללא עבר פלילי, המתכננת לימודים
3 ועבודה עם ציבור, קבעו שתי ערכאות כי אין בכל אלו כדי לגבור על העניין הציבורי שבהרשעה, ובית
4 המשפט העליון לא העניק רשות ערעור.

5 ראה אף ע"פ 1406/05 מדינת ישראל נגד עופרי פלג, בית המשפט המחוזי בנצרת, בו נתקבל ערעור
6 המדינה על החלטת בית משפט השלום להימנע מלהרשיע את המשיב שהינו סטודנט למשפטים, אשר
7 ירה בכלבה משוטטת באזור מגורים, משום שלא נתקיימו הנסיבות החריגות המצדיקות אי הרשעה.
8 בית המשפט סבר באותו מקרה, כי על אף היות המשיב אדם חיובי ורב פעלים, הפן השיקומי אינו
9 השיקול הבלעדי. עברו הפלילי של מועמד להתמחות בעריכת דין, אינו חוסם אוטומטית רישום
10 בלשכת עורכי הדין, על כן הימנעות מהרשעתו של המשיב תחטיא את המטרה.

11 במקרה דנן, לא הרים הנאשם את הנטל כנדרש, ולא הוכיח כי ייגרם לו נזק ממשי וקונקרטי מעצם
12 הרשעתו, על כן, לאחר ששקלתי את כל הנסיבות והטיעונים שפורטו לעיל, ובהתחשב באמות המידה
13 שנקבעו בפסיקה, לא שוכנעתי כי מתקיימות בפרשה שלפנינו "נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות
14 דופן ביותר" המצדיקות סטייה מן הכלל. כמו כן לא מצאתי כי מתקיים כאן יחס בלתי סביר בין
15 הנזק הצפוי למבקש מהרשעתו, לבין חומרתה של העבירה שעבר ומסקנתי היא כי אין מקום להימנע
16 מהרשעתו של הנאשם.

17 לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

18 העונש

19 בעבירות מחשבים מסוג זה האינטרס הציבורי מחייב להעניש את העבריינים בצורה מרתיעה
20 במיוחד כדי למנוע הישנותם של המעשים אשר הפכו קלים לביצוע, נפוצים, שיטתיים ופוגעים
21 בציבור הרחב.

22 העבירות אותן ביצע הנאשם הינן עבירות המתבצעות על ידי עבריינים שכמותו, אשר בדרך הכלל
23 הינם אזרחים מן השורה, המבצעים את העבירות מרחוק, מבלי להפעיל כוח פיזי, תוך ניצול
24 כישוריהם לפיצוח וחדירה למחשבים ולקבצים של אחרים.

25 יחד עם זאת, יש לאזן תמיד את האינטרס הכללי עם נסיבותיו האישיות של כל נאשם באשר הוא.

26 לזכותו של הנאשם בתיק זה יאמר כי הינו חייל בן 20, נעדר עבר פלילי. קצינת המבחן העריכה כי
27 הנאשם אינו בעל מאפייני עבריינות וכי הסיכון להישנות עבירות דומות הינו נמוך. כמו כן תילקח
28 בחשבון העובדה כי העבירה בוצעה לפני שנתיים, בהיותו כבן 18, וכי מאז לא נפתחו כנגדו תיקים.

בית משפט השלום בנצרת

20 ינואר 2010

ת"פ 6512-12-08 מדינת ישראל נ'

אוחנה

אתחשב בהודאתו וחרטתו של הנאשם, כפי שנאמר: "מכסה פשעיו, לא יצליח; ומודה נעזב ירחם:"
(משלי כח, יג).

אקח אף בחשבון את העובדה כי תסקיר שירות המבחן חיובי בעיקרו וממליץ על ענישה טיפולית, כך
שעיקר עונשו של הנאשם, יהא בעצם הרשעתו.

הנאשם משרת שירות סדיר בצה"ל, על כן נמנע אני מלהטיל עליו קנס כספי.

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולאמור בתסקיר שירות המבחן, אני מטיל על הנאשם את העונש
הבא:

1. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 3 חודשים לשלוש שנים, שלא יעבור אחת
העבירות בהן הורשע.

2. אני מחייב את הנאשם לחתום על ערבות בסך 3,000 ש"ח שלא יעבור על אותה עבירה
במשך שנתיים, במידה ולא יחתום על הערבות תוך שבוע ימים, ייאסר לשבועיים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט מחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום ה' שבט תש"ע, 20/01/2010 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' אזולאי, נשיא

הוקלד על ידי: גיל שדמי